

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 827/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti N.A.D.E.R.A., spol. s r. o., Cesta na Klanec 13, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Ščurym, Mierová 1725, Čadca, pre namietané porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1, 3 a 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 182/2011 z 27. novembra 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 548/2014 z 30. novembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti N.A.D.E.R.A., spol. s r. o., **o d m i e t a** ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 14. marca 2016 sa obchodná spoločnosť N.A.D.E.R.A., spol. s r. o., Cesta na Klanec 13, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), domáhala vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej v záhlaví označených základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 182/2011 z 27. novembra 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Cdo 548/2014

z 30. novembra 2015 a ktorým by napadnuté rozhodnutia týchto súdov zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie.

2. Zmyslom ústavnej sťažnosti je v zásade ochrana súkromnej sféry fyzických a právnických osôb pred verejnou mocou a s tým previazané presadzovanie ochrany a rešpektu k ľudským slobodám u všetkých orgánov verejnej moci. Verejná moc je teda povinná rešpektovať a chrániť ľudské práva, pričom obsah tejto povinnosti je podmienený charakterom jednotlivých základných práv. Nositeľ základného práva je takto determinovaný oblasťou ochrany, ktorú má dané základné právo zaručovať. Existujú základné práva, ktoré prislúchajú každej ľudskej bytosti, práva, ktoré prislúchajú len štátnym občanom, alebo práva, ktorých nositeľom môže byť len cudzinec. Právnickým osobám prislúchajú len také práva, ktoré sú zlučiteľné s povahou právnickej osoby. Štát v zásade nie je nositeľom základných práv. Štát nemá slobodný priestor a slobodnú vôľu. Naopak, štátne orgány majú právomoci a kompetencie. Opačné vnímanie je absurdné a zároveň popierajúce samotnú podstatu právneho štátu (m. m. III. ÚS 530/2015).

3. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd (každý) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažovateľka (právnická osoba) nemala v odvolacom konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 9 Co 182/2011 ani v dovolacom konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn.

2 Cdo 548/2014 procesné postavenie účastníka konania, pretože takýmto účastníkom bola obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“), a obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“).

5. Z napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré tvorili prílohu sťažnosti, vyplýva, že na základe žaloby žalobkyne Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 8 C 144/2007-105 z 13. decembra 2007 určil, že právny úkon vyhlásenia žalovanej ako povinnej osoby o uznaní dlhu a o súhlase dlžníka s exekúciou spísaných vo forme notárskej zápisnice je neplatný. Odvolanie sťažovateľky odôvodnené tým, že rozsudok súdu prvého stupňa sa priamo dotýka jej práv a právom chránených záujmov, pretože na základe o zmluvy o postúpení pohľadávok sa stala vlastníkom pohľadávok a veriteľom žalovanej, krajský súd napadnutým rozhodnutím podľa v tom čase účinného § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) odmietol, keďže nebolo podané osobou oprávnenou na jeho podanie. Na základe dovolania sťažovateľky najvyšší súd napadnutým rozhodnutím dovolacie konanie podľa v tom čase účinného § 243c OSP v spojení s § 107 ods. 4 OSP zastavil, pretože zistil, že žalovaná bola 19. novembrom 2013 vymazaná z Obchodného registra Okresného súdu Žilina bez právneho nástupcu, čím stratila spôsobilosť byť účastníkom konania.

6. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v okolnostiach daného prípadu sťažovateľka nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, preto ňou predloženú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (podobne II. ÚS 113/02, IV. ÚS 59/04, II. ÚS 277/06, I. ÚS 26/08, I. ÚS 343/09, II. ÚS 242/2010, III. ÚS 464/2010, III. ÚS 549/2012, III. ÚS 530/2015 a iné) bez toho, aby sa bližšie zaoberal jej sťažnostnými námietkami, resp. aby rozhodol o jej ďalších procesných návrhoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2016